

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย ภาระรายผล และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายสำคัญเพื่อสำรวจการใช้ทรัพยากรห้องสมุดฯ ของมหาวิทยาลัย ในการประกอบการสอนของคณาจารย์ เพื่อให้ทราบความต้องการในการใช้ห้องสมุดของคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมุ่งพิจารณาในด้านปริมาณของทรัพยากรและปัญหาในการใช้ห้องสมุดของคณาจารย์ เพื่อใช้เป็นข้อติดในการพิจารณาปรับปรุงงานด้านจัดทำทรัพยากรห้องสมุด ตลอดจนพิจารณาปรับปรุงบริการต่าง ๆ ของห้องสมุดให้มีประสิทธิภาพ สามารถสนองความต้องการของผู้ใช้ห้องสมุดได้ดียิ่งขึ้น

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ อาจารย์ประจำทุกคณะ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2520 จำนวน 388 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยก็อ แบบสอบถาม ชื่มว่า "แบบสอบถามความทึ้งแบบที่เฉพาะเจาะจงให้ตอบ และที่เปิดโอกาสให้เลือกตอบโดยเสรี" แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน ครอบคลุมเนื้อหาสาระของขอบเขตที่กำหนดในรัศมีประสบการณ์ได้อย่างพอเพียง ผู้วิจัยได้นำส่วนแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง ประชากรด้วยตนเอง และได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากคณาจารย์ครบถ้วน 388 ฉบับ

สรุปผลการวิจัย

ก. รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลของผู้ตอบ

คณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุโดยเฉลี่ยอยู่ในระหว่าง 32-34 ปี และในจำนวนคณาจารย์ทั้งหมดนี้ ร้อยละ 55.42 สอนระดับปริญญาตรี รองลงมา ร้อยละ 40.98 สอนทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ส่วนจำนวนที่เหลือสอนเฉพาะระดับปริญญาโท

ช. สภาพการใช้ห้องสมุด

1. คณาจารย์ฯ พาลงกรณ์มายาสัยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ห้องสมุดมีความจำเป็นต่อการสอนเป็นอย่างมาก แต่คณาจารย์จำนวนสูงสุด ศึก เป็นร้อยละ 72.16 ใช้ห้องสมุดด้วยอัตราความถี่ไม่แน่นอน รองลงมา ร้อยละ 22.94 ใช้ห้องสมุดหลายครั้งใน 1 สัปดาห์ ส่วนเวลาที่คณาจารย์ขอบเขตเข้าใช้ห้องสมุดนั้น คณาจารย์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.91 ใช้ห้องสมุดเฉพาะเวลาที่ต้องการค้นคว้า เรื่องใด เรื่องหนึ่งเท่านั้น

2. ห้องสมุดที่คณาจารย์จำนวนสูงสุดขอบไปใช้ศิริ ห้องสมุดกลาง รองลงมาศิริ ห้องสมุดแผนกวิชาที่คณาจารย์สังกัดอยู่ และห้องสมุดที่มีคณาจารย์ไปใช้น้อยที่สุดศิริ ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ จากการวิจัยครั้งนี้สังเกตได้ว่าคณาจารย์ส่วนใหญ่ใช้ห้องสมุดกลางและห้องสมุดภายในคณะที่ตนสอนอยู่ ทั้งนี้ เป็นจากได้รับความสะดวกในด้านสถานที่ตั้งของห้องสมุดอยู่ใกล้ที่ทำงานและห้องสมุดมีทรัพยากรที่ต้องการใช้

3. ในด้านการใช้ห้องสมุด คณาจารย์ส่วนใหญ่ ศึก เป็นร้อยละ 65.85, 76.42 และ 58.30 ของคณาจารย์สาขางุชยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ตามลำดับ ทราบวิธีใช้ห้องสมุดเป็นอย่างดี ทั้งนี้คณาจารย์กว่าครึ่ง ศิริร้อยละ 54.12 ทราบวิธีใช้ห้องสมุด เนื่องจากเคยเรียนวิธีใช้ห้องสมุดขณะเป็นนิสิต รองลงมา ร้อยละ 28.35 และ 24.23 ทราบวิธีใช้ห้องสมุดเนื่องจากอ่านหนังสือแนะนำการใช้ห้องสมุด และบรรยายรักษ์แนะนำความล้ำดับ ส่วนการค้นหา เรื่องที่ต้องการจากห้องสมุดนั้น คณาจารย์จำนวนสูงสุด ศึก เป็นร้อยละ 76.55 ค้นเรื่องที่ต้องการจากคู่มือช่วยค้นของห้องสมุด เช่น ชี้ปัด rabigak บรรณานิварสารฯลฯ และจำนวนรองลงมา ร้อยละ 53.09 ค้นหาเรื่องที่ต้องการโดยเดินทางตามชั้นห้องเรียนที่ต้องการ

4. ร้อยละของคณาจารย์ในการใช้ห้องสมุดของคณาจารย์ส่วนใหญ่ ศึก คณาจารย์ร้อยละ 80.41 ใช้ทรัพยากรห้องสมุด รองลงมา ร้อยละ 66.24 และ 52.00 ใช้บริการยืมและบริการถ่ายเอกสาร ตามลำดับ

ค. ความคิดเห็นต่อทรัพยากรห้องสมุดฯ พาลงกรณ์มายาสัย

1. คณาจารย์ส่วนใหญ่ ศึก เป็นร้อยละ 90.21 ใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่อประกอบการสอน และรองลงมา ร้อยละ 85.05 ใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่อหาความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับวิชาที่สอน

2. ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของคณาจารย์ต่อการใช้ทรัพยากรห้องสมุดประเภทต่างๆ เพื่อประกอบการสอน มีดังนี้คือ

2.1 โดยเฉลี่ยแล้วคณาจารย์สาขามุชยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ได้ใช้นั่งสืออ้างอิงภาษาต่างประเทศ หนังสือภาษาต่างประเทศ (ที่ไม่ใช่นั่งสืออ้างอิง) และวารสารภาษาต่างประเทศ เพื่อประกอบการสอนในระดับปานกลาง และใช้นั่งสืออ้างอิงภาษาไทย หนังสือภาษาไทย (ที่ไม่ใช่นั่งสืออ้างอิง) สารสารภาษาไทย และวิทยานิพนธ์เพื่อประกอบการสอนในระดับน้อย

2.2 โดยเฉลี่ยแล้วคณาจารย์สาขามุชยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มีความเห็นตรงกันว่า ทรัพยากรห้องสมุดที่ใช้ประกอบการสอนในระดับน้อยมากคือ กุญแจ แผ่นที่ ฉุกเฉียบ รูปภาพ ภาพชนคร์ สไลด์ ฟิล์มสตูดิโอ ไมโครฟิล์ม แผ่นเสียง และเทปบันทึกเสียง

3. ค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็นของคณาจารย์ที่มีต่อปริมาณทรัพยากรห้องสมุด茱ฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่า เพียงพอแก่การใช้ประกอบการสอนหรือไม่ มีดังนี้คือ

3.1 โดยเฉลี่ยแล้วปริมาณทรัพยากรห้องสมุดที่คณาจารย์ทึ้งหมดใช้ประกอบการสอน และมีความเห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลางหรือ หนังสืออ้างอิงภาษาต่างประเทศ มีอยู่ในระดับน้อยคือ หนังสือภาษาไทย (ที่ไม่ใช่นั่งสืออ้างอิง) สิ่งพิมพ์รัฐบาล สิ่งพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุลสารและ กุญแจ

3.2 โดยเฉลี่ยแล้วคณาจารย์ทึ้งหมดมีความเห็นว่า ทรัพยากรห้องสมุดที่มีไม่เพียง พอกแก่การใช้ประกอบการสอนได้แก่ ฉุกเฉียบ รูปภาพ ภาพชนคร์ สไลด์ แผ่นเสียง และเทปบันทึกเสียง ส่วนฟิล์มสตูดิโอและไมโครฟิล์มนั้น คณาจารย์สาขามุชยศาสตร์และวิทยาศาสตร์มีความเห็นว่าไม่เพียง พอ ส่วนคณาจารย์สาขามุชยศาสตร์ไม่แสดงความคิดเห็น เนื่องจากไม่มีผู้ใดใช้ทรัพยากรห้องสมุด 2 ประเภท

3.3 ทรัพยากรห้องสมุดที่คณาจารย์บางกลุ่มมีความเห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่คณาจารย์บางกลุ่มมีความเห็นว่ามีอยู่ในระดับน้อยคือ หนังสืออ้างอิงภาษาไทย พังสือภาษาต่างประเทศ (ที่ไม่ใช่นั่งสืออ้างอิง) สารสาร หนังสือพิมพ์ และวิทยานิพนธ์ ส่วนแผนที่นั่นคณาจารย์สาขามุชยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความเห็นว่า มีอยู่ในระดับน้อย แต่คณาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์ มีความเห็นว่ามีไม่เพียงพอ

4. ทรัพยากรห้องสมุดที่คณาจารย์ทั้งหมดใช้ประกอบการสอนต่อ หนังสือ คณาจารย์ได้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อประมาณหนังสือซึ่งແຍກออก เป็น 10 หมวด (ตามระบบเทคนิคตัวชี้) ดังนี้คือ

4.1 คณาจารย์มีความเห็นว่าหนังสือทั้ง 10 หมวด มีอยู่ในห้องสมุดฯพางกรณ์มหาวิทยาลัยในระดับปานกลางและน้อย ไม่มีหนังสือหมวดใดมีอยู่ในระดับมากหรือไม่เพียงพอ

4.2 โดยเจสีย์แล้ว หมวดวิชาที่คณาจารย์ทั้งหมดมีความเห็นว่ามีอยู่ในระดับน้อยคือ หมวดศาสนา ศิลปกรรมและบันเทิง ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยว ส่วนหมวดวิชาที่คณาจารย์สาขามุขย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์มีความเห็นว่ามีอยู่ในระดับน้อย แต่คณาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์มีความเห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลางคือ ความรู้ทั่วไป ปรัชญา สังคมศาสตร์ ภาษาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาที่คณาจารย์สาขามุขย์ศาสตร์มีความเห็นว่ามีอยู่ในระดับน้อย แต่คณาจารย์สาขาวิชาสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์มีความเห็นว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง แต่คณาจารย์สาขาวิชาสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มีความเห็นว่ามีอยู่ในระดับน้อย คือ วรรณกรรม

๕. ปัญหาในการใช้ทรัพยากรห้องสมุดฯพางกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ปัญหาในการใช้หนังสือในห้องสมุด คณาจารย์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.25 ประสบปัญหาหนังสือที่ต้องการมีน้อยฉบับ (Copy) รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 55.67 และ 55.41 ประสบปัญหาหนังสือที่ใช้ประกอบการสอนมากไปมีในห้องสมุดที่ใช้ประจำ และหนังสือที่มีอยู่ในห้องสมุดถ้าสมัย ส่วนปัญหาที่คณาจารย์ประสบน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.52 คือห้องสมุดกลางมีหนังสือไม่ครบทุกสาขาวิชา

2. ปัญหาในการใช้หนังสืออ้างอิงในห้องสมุด คณาจารย์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 46.67 ประสบปัญหาหนังสืออ้างอิงในห้องสมุดเก่า ล้าสมัย รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 17.87 ประสบปัญหาหนังสือที่หาได้ส่วนใหญ่เป็นภาษาต่างประเทศ

3. ปัญหาในการใช้วิทยานิพนธ์ในห้องสมุด คณาจารย์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.13 ประสบปัญหาห้องสมุดจะไม่มีวิทยานิพนธ์ของสถาบันอื่น ปัญหารองลงมาคือ ห้องสมุดแห่งวิทยานิพนธ์ของคณะนั้นไม่ครบถ้วน และปัญหาที่มีผู้ประสบน้อยที่สุดคือ ห้องสมุดเก็บวิทยานิพนธ์ไว้ในตู้ปิดไม่สะดวกในการใช้

4. ปัญหาในการใช้วารสารในห้องสมุด คณาจารย์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.92 ประสบปัญหาการสารซื้อที่ต้องการมีครบถ้วน รองลงไปคิดเป็นร้อยละ 50.16 ประสบปัญหาราคาสารซื้อที่

ต้องการบักไม่ยืนในห้องสมุดที่ใช้ประจำ และปัญหาที่มีผู้ประสบน้อยที่สุดคือ ไม่ทราบวิธีค้นหาวารสารฉบับที่ต้องการ

5. ปัญหาในการใช้หนังสือพิมพ์ในห้องสมุด คณาจารย์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 44.38 ประสบปัญหาห้องสมุดมีหนังสือพิมพ์แต่ละชื่อเรื่องน้อยฉบับ (Copy) รองลงมา ศึกเป็นร้อยละ 39.89 ประสบปัญหาไม่มีคู่มือช่วยค้นบทความจากหนังสือพิมพ์

6. ปัญหาในการใช้สิ่งพิมพ์รัฐบาล สิ่งพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุลสาร กฤษภาค รูปภาพ และแผนที่ในห้องสมุด คณาจารย์ส่วนใหญ่ที่ได้ใช้ทรัพยากรห้องสมุดประเทศตั้งกล่าวประกอบการสอน ต่างประสบปัญหา เดียวกันคือ ไม่มีคู่มือช่วยค้น เรื่องที่ต้องการจากเอกสารเหล่านี้

7. ปัญหาในการใช้สติ๊กเกอร์และอุปกรณ์ในห้องสมุด

7.1. ปัญหาในการใช้ลูกโลก คณาจารย์ส่วนใหญ่ประสบปัญหาการจัดเก็บไม่เป็นระเบียบมากแก่การค้นหา

7.2. ปัญหาในการใช้ภาษาพยนตร์ สไลด์ พิล์มสติ๊ป ในโครพิล์ม และเทปบันทึกเสียง คณาจารย์ส่วนใหญ่ประสบปัญหาเดียวกันคือ ห้องสมุดไม่มีเครื่องฉายภาษาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ เครื่องอ่านฟิล์มสติ๊ป เครื่องอ่านไม่โครพิล์ม และเครื่องบันทึกเสียง

7.3. ปัญหาในการใช้แผ่นเสียง คณาจารย์ส่วนใหญ่ประสบปัญหาไม่มีคู่มือในการช่วยค้น และห้องสมุดไม่มีเครื่องเล่นแผ่นเสียง

๙. ปัญหาที่นำไปในการใช้ห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนคณาจารย์ที่ประสบปัญหาในการใช้ห้องสมุดมีอยู่เป็นจำนวนน้อยมาก กล่าวคือ คณาจารย์จำนวนสูงสุด ศึกเป็นร้อยละ 26.29 ประสบปัญหาผู้ใช้ห้องสมุดส่งเสียงรบกวนผู้อื่น จำนวนรองลงไปศึกเป็นร้อยละ 23.20 ประสบปัญหานามีแผ่นผังแสดงส่วนต่าง ๆ ภายในห้องสมุด และคณาจารย์จำนวนน้อยที่สุด ศึกเป็นร้อยละ 1.80 ประสบปัญหาห้องสมุดไม่มีคูปัตราภยการ

๑๐. ข้อเสนอแนะ

คณาจารย์ส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะที่น่าสนใจในการปรับปรุงห้องสมุด ดังต่อไปนี้

1. ค้านบริหาร คณาจารย์ได้แสดงความคิดเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญแก่ห้องสมุดกลางและห้องสมุดคณะทัศนศิลป์ ห้องสมุดในมหาวิทยาลัยควรมีการบริหารค้ายระบบรวมอำนาจแต่กระจากทรัพยากรไปตามห้องสมุดคณะ และคณะกรรมการห้องสมุดควรเลือกจากผู้ที่สนใจ และสนับสนุนกิจการห้องสมุดตลอดจนเป็นผู้ทรงคุณความรู้อย่างแท้จริง

2. ค้านบุคลากร คณาจารย์ได้เสนอแนะว่า บรรณาธิการห้องสมุดควรเป็นผู้มีวุฒิทางบรรณาธิการศาสตร์ ส่วนเจ้าหน้าที่ห้องสมุดควรมีความรู้ทางค้านบรรณาธิการศาสตร์บ้างโดยทางห้องสมุดควรส่งเจ้าหน้าที่ไปรับการอบรมทั่วค้านงานห้องสมุด นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ห้องสมุดควรเป็นผู้ที่มีความเต็มใจและพร้อมที่จะให้บริการตลอดเวลา

3. ค้านบริการ คณาจารย์ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ห้องสมุดทุกแห่งควรมีการสอนวิธีใช้ห้องสมุด มีบริการยืม返หัวร่วมห้องสมุดและบริการถ่ายเอกสาร ควรเกรงครรคต์อย่างหนักเวลาให้ยืม มีการประชาสัมพันธ์กิจการและบริการต่าง ๆ ของห้องสมุด ตลอดจนจัดทำรายชื่อหนังสือใหม่ออกเผยแพร่ให้คณาจารย์และบุคลากรทราบ นอกจากนี้ห้องสมุดควรเปิดให้บริการในวันเสาร์ อาทิตย์ และวันหยุดราชการด้วย

4. ค้านทรัพยากร คณาจารย์ได้เสนอแนะว่า ห้องสมุดกลางควรจัดสรรงบประมาณในการซื้อหนังสือสาขาต่าง ๆ เช่น ฯ กัน และห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกแห่งควรมีทรัพยากรห้องสมุดที่ทนทานมั่นคงและมีปริมาณเพียงพอแก่ผู้ใช้

5. ค้านอาคารสถานที่ คณาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า ห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกแห่ง ควรติดตั้งเครื่องปรับอากาศเพื่อรักษาสภาพและความสะอาดของทรัพยากรห้องสมุดตลอดจนป้องกันเสียงรบกวนจากภายนอก และห้องสมุดควรจัดให้มีบรรยากาศสงบ สด促 และเงียบเช่นเดียวกับห้องสมุด

นอกจากนี้คณาจารย์ยังได้ให้ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่น่าสนใจดังปรากฏในบทที่ 4 ตารางที่ 4.23 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงห้องสมุดของคณาจารย์

อภิปรายผล

1. คณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ห้องสมุดมีความสำคัญต่อการ

สอนเป็นอย่างมาก และคณาจารย์ ร้อยละ 90.21 ใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่อประกอบการสอน แต่มีผลการสำรวจอีกช้อที่นึงซึ่งให้เห็นว่าอัตราความถี่ในการใช้ห้องสมุดของคณาจารย์ไม่แน่นอน และคณาจารย์มักใช้ห้องสมุดเฉพาะ เวลาที่ต้องการค้นคว้า เรื่องใด เรื่องหนึ่งเท่านั้น ซึ่งตรงกับผลการสำรวจความคิดเห็นของบรรณาธิการห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวคือ บรรณาธิการห้องสมุด 9 แห่ง จาก 16 แห่ง ให้ความเห็นว่าคณาจารย์ไม่ค่อยเข้าใช้ห้องสมุด ห้องนี้อาจจะเนื่องมาจากการ

1.1 คณาจารย์บางท่านมีหนังสือส่วนตัว เพียงพอที่จะใช้ประกอบการสอน จากการสำรวจพบว่า คณาจารย์จำนวนหนึ่งซื้อหนังสือเพื่อใช้ประกอบการสอนด้วยทุนทรัพย์ส่วนตัว จึงอาจไม่เห็นความจำเป็นที่จะเข้าใช้ทรัพยากรห้องสมุด นอกจากนี้ เมื่อเกิดปัญหาหนังสือที่ตนมีอยู่ยังไม่เพียงพอ แก่ความต้องการ หรือต้องการค้นคว้า เรื่องที่ตนไม่มีหนังสือส่วนตัว จึงห้องไปกันคว้า เพิ่มเติมจากห้องสมุด

1.2 คณาจารย์ประสบปัญหาในการใช้ทรัพยากรห้องสมุด ดังจะเห็นได้ว่าคณาจารย์ร้อยละ 58.25 ประสบปัญหาหนังสือที่ต้องการใช้มีน้อยฉบับ และร้อยละ 55.67 และ 55.41 ประสบปัญหาหนังสือที่ใช้ประกอบการสอนมักไม่มีในห้องสมุดที่ใช้ประจำ และหนังสือที่มีอยู่ในห้องสมุดล้าสมัย นอกจากนี้คณาจารย์ ร้อยละ 46.69 ประสบปัญหาหนังสืออ้างอิงในห้องสมุดเก่าล้าสมัย และยังประสบปัญหาในการใช้ทรัพยากระยะหนึ่ง ๆ ดังปรากฏในบทที่ 4 ตารางที่ 4.18-4.22 กล่าวได้ว่า ปัญหาการใช้ทรัพยากรห้องสมุดที่คณาจารย์ประสบส่วนใหญ่เนื่องมาจากการที่ห้องสมุดมีงบประมาณไม่เพียงพอนั่นเอง จากการสำรวจความคิดเห็นของบรรณาธิการห้องสมุดกล่าว ห้องสมุดคณาจารย์ ตลอดจนหัวหน้าแผนกวิชาต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรากฏว่าส่วนใหญ่ประสบปัญหาทางงบประมาณไม่ได้เพียงพอทั้งสิ้น

นอกจากนี้คณาจารย์อาจประสบปัญหาในการใช้ทรัพยากรห้องสมุด เนื่องจากยังไม่ทราบวิธีใช้ห้องสมุดติดพอ จึงไม่สามารถค้นหาทรัพยากรที่ตนต้องการได้ครบถ้วน ทั้ง ๆ ที่อาจจะมีอยู่ในห้องสมุด ทั้งนี้จากการสำรวจว่าคณาจารย์ส่วนใหญ่ทราบวิธีใช้ห้องสมุดเป็นอย่างดี เนื่องจากเคยเรียนรู้ไว้ ห้องสมุดขณะเป็นนิสิต แต่ในการค้นหา เรื่องที่ต้องการแล้ว ปรากฏว่าคณาจารย์จำนวนกว่าครึ่ง ที่ตั้งเป็นร้อยละ 53.09 เคยทราบทรัพยากรห้องสมุดที่ต้องการตามขั้นตอนดูแล นอกจากนี้จากการที่ 4.6 จะเห็นว่าคณาจารย์จำนวนเกือบจะน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.11 ได้รับความสะดวกจากห้องสมุด

เนื่องจากมีบริการตอบคำถามที่มีประสิทธิภาพ และจากการางที่ 4.9 คณาจารย์เพียงร้อยละ 14.69 เท่านั้น ที่ใช้บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า ทั้ง ๆ ที่จากการสำรวจด้านบริการของห้องสมุด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบร่วมกับสหบุคลากร ห้องสมุดคณะ และห้องสมุดสถาบัน จำนวน 14 แห่ง จาก 16 แห่ง และห้องสมุดแผนกวิชาบางแห่งให้บริการด้านตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า ดังนั้น อาจจะกล่าวได้ว่าคณาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้บริการตอบคำถามของห้องสมุดแม้ว่าบริการนี้จะช่วยทุ่นเวลาในการค้นหาเรื่องที่ต้องการ เป็นอย่างมาก

2. จากการสำรวจความคิดเห็นของบรรณารักษ์ห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 16 แห่ง เกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่อประกอบการสอนของคณาจารย์นั้น พบร่วม บรรณารักษ์-ห้องสมุด 9 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 56.25 มีความคิดเห็นว่าคณาจารย์ไม่ค่อยใช้ทรัพยากรห้องสมุด และบรรณารักษ์ห้องสมุด 2 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12.50 มีความเห็นว่าคณาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่อประกอบการสอน บรรณารักษ์ห้องสมุด 3 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 18.75 มีความเห็นว่าคณาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ได้แนะนำให้นิสิตเข้าใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่อประกอบการเรียนวิชานั้น ๆ บรรณารักษ์ห้องสมุด 7 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 43.75 มีความเห็นว่าคณาจารย์ไม่ได้เสนอรายชื่อหนังสือที่ใช้ประกอบการสอนแก่ห้องสมุด และบรรณารักษ์ห้องสมุด 8 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีความเห็นว่า คณาจารย์ไม่ได้สำรวจหนังสือในห้องสมุดก่อนแนะนำให้นิสิตให้เข้าใช้หนังสือในห้องสมุด ผลจากการสำรวจนี้แสดงให้เห็นว่า ตามความคิดเห็นของบรรณารักษ์ห้องสมุดบางแห่ง คณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่อประกอบการสอนไม่เต็มที่ อย่างไรก็ตาม บรรณารักษ์ห้องสมุด ส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหาในการใช้ห้องสมุดของคณาจารย์ตั้งกล่าว จึงอาจจะเป็นไปได้ว่าบังเอิญมีคณาจารย์บางท่านไม่ได้ใช้ประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่อประกอบการสอนอย่างเต็มที่และถูกวิธี ดังนั้น ห้องสมุดต่าง ๆ กว่าจะเพิ่มการประชาสัมพันธ์บริการห้องสมุด และพยายามทุกวิถีทางในการที่จะเร่ง-เร้าให้คณาจารย์เข้าใช้ห้องสมุด และเสนอแนะหนังสือที่ตนต้องการเพื่อใช้ประกอบการสอนแก่ห้อง-สมุด ตลอดจนแนะนำให้นิสิตที่เรียนวิชาของตนเข้าใช้ห้องสมุดด้วย

จากการสำรวจความคิดเห็นของคณาจารย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น คณาจารย์ส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะตั้งต่อไปนี้ก่อ บรรณารักษ์ห้องสมุดควรจัดทำรายชื่อหนังสือ (Catalog) สาขาวิชาต่างๆ ส่งไปให้คณาจารย์ในแผนกวิชาต่าง ๆ ช่วยเลือก ห้องสมุดควรสอบถามความต้องการของคณาจารย์ใน

แค่จะแผนกวิชาฯว่าต้องการหนังสือใดเพื่อประกอบการสอนห้องสมุดควรจัดทำรายชื่อหนังสือใหม่ออกเผยแพร่ทั่วมหาวิทยาลัย โดยส่งให้แผนกวิชาทุกแผนกเพื่อคณาจารย์จะได้แนะนำให้ถูกต้องไปใช้ห้องสมุด ห้องสมุดควรมีการประชาสัมพันธ์บริการและกิจกรรมต่าง ๆ ของห้องสมุดให้ผู้ใช้ได้ทราบ

จากข้อเสนอแนะด้าน ๆ ของคณาจารย์ตั้งกล่าวแล้ว จะเห็นว่าคณาจารย์ส่วนใหญ่มีความต้องการและมีความสนใจที่จะใช้ทรัพยากรและบริการของห้องสมุด เช่นกัน แต่ไม่ทราบว่าห้องสมุดมีบริการประเภทใดบ้างและทรัพยากรห้องสมุดยังไม่เพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการของคณาจารย์ ซึ่งตรงกับงานบริการของบรรจุ นิวัศะบุตร เรื่องการใช้หนังสือและวัสดุในห้องสมุดประกอบการสอนในระดับมัธยม-ศึกษา ซึ่งพบว่าห้องสมุดมีหนังสือและวัสดุไม่เพียงพอ และการร่วมมือระหว่างบรรษัทกับครุภัณฑ์สอนเป็นไปไม่เพียงพอ

3. ห้องสมุดที่คณาจารย์ส่วนใหญ่ ศึกเป็นร้อยละ 53.61 ไปใช้ ห้องสมุดกลาง รองลงมา ศึกเป็นร้อยละ 43.30 ใช้ห้องสมุดแผนกวิชาที่สังกัดอยู่ และเมื่อพิจารณาจำนวนคณาจารย์ในแต่ละสาขาวิชาที่ใช้ห้องสมุดจะดังนี้ ๆ นั้น มีจำนวนใกล้เคียงกับจำนวนคณาจารย์ผู้สอนแบบสอดคล้องของสาขานั้น ๆ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าคณาจารย์ส่วนใหญ่ยังใช้ห้องสมุดขณะของตนด้วย เช่นกัน และจากการสำรวจพบว่าคณาจารย์ส่วนใหญ่ร้อยละ 87.63 ใช้ห้องสมุด เพราะความสะดวกที่ได้รับอันเนื่องมาจากสถานที่ตั้งอยู่ใกล้ที่ทำงาน และร้อยละ 74.48 ใช้ห้องสมุดเนื่องจากมีทรัพยากรห้องสมุดที่ต้องการใช้ ดังนั้น พอยจะสรุปได้ว่าสาเหตุที่คณาจารย์ส่วนใหญ่ใช้ห้องสมุดกลาง ห้องสมุดคณะ และห้องสมุดแผนกวิชาที่ตนสังกัดอยู่นั้น เป็นจากการสถานที่ตั้งอยู่ใกล้ที่ทำงาน ซึ่งตรงกับผลการสำรวจที่ เอ็ม. สแลเตอร์ (M. Slater) ได้ทำการสำรวจไว้ในปี ค.ศ.1963 พบว่าระหว่างทางจากสถานที่ทำงานไปยังห้องสมุดมีอิฐผลต่อการใช้ห้องสมุดของนักวิชียังบ่อยิ่ง¹ นอกจากนี้ยังอาจสรุปได้ว่า สาเหตุที่คณาจารย์ส่วนใหญ่ใช้ห้องสมุดคงกล่าวเนื่องจากห้องสมุดมีทรัพยากรที่ค่อนต้องการ ฉะนั้น แนวทางในการปรับปรุงกิจการห้องสมุดจึงควรมุ่งพิจารณาที่ตั้งและทรัพยากรของห้องสมุด เป็นการล้าหลัง

¹M. Slater, "Type of Use and User in Industrial Libraries : Some Impressions," Journal of Documentation 19(March 1963) : 12-13.

เป็นที่น่าสังเกตว่า คณาจารย์กว่าครึ่งไปใช้หอสมุดกลาง ทั้งนี้คงจะเนื่องจากทรัพยากรห้องสมุดคณบดี และแผนกวิชา ยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการของคณาจารย์ในขณะนี้ ๆ และหอสมุดกลางมีทรัพยากรห้องสมุดที่สนองความต้องการของคณาจารย์ค่อนข้างต่ำ ๆ ได้ นอกจากนี้ สถานที่ตั้งของหอสมุดกลางในปัจจุบันมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้คณาจารย์จากคณะต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง เช่น คณะอักษรศาสตร์ วิทยากรรมศาสตร์ เภสัชศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ฯลฯ ไปใช้ทรัพยากรห้องสมุด แต่ในขณะนี้หอสมุดกลางก็อยู่ในระหว่างการก่อสร้างอาคารสถาบันวิทยบริการ ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จประมาณปลายปี 2523 อาคารหลังใหม่นี้ดังอยู่ที่ด้านหลังของสำนักอธิการบดี ซึ่งยังไม่อาจคาดคะเนได้ว่า จะมีผู้ไปใช้หอสมุดกลางมากเท่าปัจจุบันหรือไม่ เมื่อจากอาคารสถาบันวิทยบริการอยู่ห่างไกลจากคณะต่าง ๆ ส่วนใหญ่ในมหาวิทยาลัยมากกว่าเดิม

4. จากการสำรวจพบว่าคณาจารย์โดยเฉลี่ยแล้วใช้หนังสืออ้างอิง หนังสือทั่วไป และวารสาร ที่เป็นภาษาต่างประเทศเพื่อประกอบการสอนในระดับปานกลาง และใช้หนังสืออ้างอิง หนังสือทั่วไป และวารสารที่เป็นภาษาไทยในระดับน้อย ประกอบกับได้พบว่าคณาจารย์ที่ใช้หนังสืออ้างอิงส่วนใหญ่ประสบปัญหาหนังสืออ้างอิงที่หาได้เป็นภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คณาจารย์ใช้หนังสือและวารสารภาษาต่างประเทศประกอบการสอนมากกว่าหนังสือและวารสารภาษาไทย เป็นจากคณาจารย์ทั้งหมดที่ต้องการเป็นภาษาไทยไม่ได้ และจากการสำรวจพบว่า ห้องสมุดกลาง ห้องสมุดคณบดี และห้องสมุดสถาบัน จำนวน 16 แห่ง มีหนังสือภาษาไทยรวมทั้งสิ้น 76,963 เล่ม ภาษาต่างประเทศ 186,399 เล่ม avar สารภาษาไทย 769 ชื่อเรื่อง และavar สารภาษาต่างประเทศ 1,813 ชื่อเรื่อง ส่วนห้องสมุดแผนกวิชาต่าง ๆ มีหนังสือภาษาไทยรวมทั้งสิ้น 7,489 เล่ม หนังสือภาษาต่างประเทศ 41,534 เล่ม avar สารภาษาไทย 437 ชื่อเรื่อง และavar สารภาษาต่างประเทศ 1,010 ชื่อเรื่อง ดังนั้น จะเห็นได้ว่าห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือและวารสารภาษาต่างประเทศมากกว่าหนังสือและวารสารภาษาไทยเป็นจำนวนมาก ห้องสมุดต่าง ๆ จึงควรเร่งจัดทำสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่เป็นภาษาไทยให้มากขึ้น

5. การที่ห้องสมุดจะให้บริการแก่ผู้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีจำนวนหนังสือตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานห้องสมุดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ไม่น้อยกว่า 70,000 เล่ม และตั้งได้กล่าวแล้วในข้อ 4 ถึงจำนวนหนังสือทั้งภาษาไทยและต่างประเทศในห้องสมุดทุกแห่งในจุฬาลงกรณ์ -

มหาวิทยาลัย ซึ่งเมื่อพิจารณาดูแล้วจะเห็นว่าสูงกว่ามาตรฐานขั้นต่ำ เป็นจำนวนมาก แต่จากการสำรวจ กับสันบุปผาคณาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่าทรัพยากรห้องสมุดมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอแก่ ความต้องการ ทั้งนี้คงเนื่องมาจากหนังสือกระจาดอยู่ต่ำห้องสมุดค่อนข้าง ฯ ในจำนวนที่แตกต่างกันไป อีกประการหนึ่ง ห้องสมุดหลายแห่งมีหนังสือและสารสารช้าช้อนกัน เนื่องจากเดลล์ห้องสมุดจัดทำทรัพยากรเอง อาจมี การที่ห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือกันในด้านสหปั忒รก์ได้ช่วยแก้ปัญหา การที่หนังสือกระจาดอยู่ต่ำห้องสมุดค่อนข้าง ฯ ได้บ้าง เมียว่าญี่ปุ่นไม่สามารถพับหนังสือได้ทันทีแต่ก็ทราบว่าหนังสือที่คนต้องการมืออยู่ในห้องสมุดได้ และขอใช้บริการยืมระหว่างห้องสมุดยืมหนังสือนั้น ฯ ไปใช้ได้

6. ทรัพยากรห้องสมุดที่คณาจารย์เกือบจะไม่ได้ใช้ประกอบการสอน เลยก็ต้อง โสดทศนวัลคุ และอุปกรณ์ ซึ่งได้แก่ กถุตภาค แผนที่ ลูกโลก รูปภาพ ภาพ yen ตร สไลด์ ฟิล์มสตอรี่บ ไมโครฟิล์ม แผ่นเสียง และเทปบันทึกเสียง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ไม่มี โสดทศนวัลคุ ห้องสมุดเพียง 2 แห่งเท่านั้น ที่มีบริการด้านโสดทศนวัลคุต่อ ห้องสมุดคณะครุศาสตร์และ ทันตแพทยศาสตร์ ส่วนห้องสมุดคณะนิเทศศาสตร์ มีเครื่องอ่านในโครชีช 1 เครื่อง และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาอย่างท้ำไม่โครชีชจากหนังสือหายากและวิทยานิพนธ์ ห้องสมุดแผนกวิชาส่วนใหญ่เพียง สไลด์และเครื่องฉายสไลด์เท่านั้น ซึ่งตรงกับผลการวิจัยคังปรากญ์ในตารางที่ 4.13 กล่าวก็อ คณาจารย์มีความเห็นโดยเฉลี่ยว่า ทรัพยากรห้องสมุดที่ไม่เพียงพอต่อการใช้ประกอบการสอนคือ ลูกโลก รูปภาพ ภาพ yen ตร สไลด์ แผ่นเสียง และเทปบันทึกเสียง

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยพบว่า ห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังขาดการติดต่อสัมพันธ์กับคณาจารย์ในมหาวิทยาลัย ห้องสมุดค่อนข้าง ฯ ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ทรัพยากรห้องสมุด กิจกรรมตลอดจนบริการต่าง ฯ ของห้องสมุดให้คณาจารย์ติดตามนิสิตคณะต่าง ฯ ได้ทราบและเกิดความสนใจที่จะไปใช้ห้องสมุด เช่น ลงชื่อกวนเกี่ยวกับห้องสมุดในช่าวจุฬาสัมพันธ์ ช่าวสโนรอาจารย์ หนังสือพิมพ์นิสิตนักศึกษา ฯลฯ ส่งจดหมายขอความร่วมมือในการเลือกหนังสือเข้าห้องสมุดตลอดจนรายการหนังสือ (Catalog) ไปให้หัวหน้าแผนกวิชาต่าง ฯ เปิดบริการหนังสือของ บริการรวมบรรณานุกรณ เป็นต้น

นอกจากห้องสมุดจะมีการประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นความสนใจของคณาจารย์แล้ว เพื่อให้คณาจารย์และห้องสมุดมีความสัมพันธ์อันดีกัน บรรณาธิการชั้นตรงต่ออธิการบดี และมีฐานะเท่าเทียมผู้บริหารของหน่วยงานอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัย และได้ทำงานร่วมกับหัวหน้าแผนกวิชาต่าง ๆ และได้เป็นกรรมการจัดทำหลักสูตรทดลอง เป็นกรรมการอื่น ๆ ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวข้องกับบริการของห้องสมุดด้วย นอกจากนี้ห้องสมุดควรจัดตั้งคณะกรรมการห้องสมุดซึ่งทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของห้องสมุด คณะกรรมการซุกนี้ควรประกอบด้วยคณาจารย์ทั้งขั้นผู้ใหญ่และขั้นผู้น้อยซึ่งมีความเช้าใจปัญหาของห้องสมุด และเป็นผู้สนใจห้องสมุดในสาขาวิชาที่สอนอยู่ทางจริงจัง คณะกรรมการซุกนี้ควรช่วยห้องสมุดในการอธิบายปัญหาและนโยบายของห้องสมุดให้คณาจารย์ได้รับทราบ และในขณะเดียวกันก็ให้คำแนะนำในการปรับปรุงบริการแก่ห้องสมุดด้วย คณะกรรมการนี้จะเป็นตัวแทนของคณาจารย์ในการจัดสรรงบประมาณในการซื้อหนังสือให้แก่แผนกวิชาต่าง ๆ บรรณาธิการชั้นนำ เป็นกรรมการผู้หนึ่งในคณะกรรมการซุกนี้ หรือเป็นประธานกรรมการได้¹

2. การที่ห้องสมุดจะมีทรัพยากรห้องสมุดและบริการที่มีประสิทธิภาพย่อมขึ้นอยู่กับงบประมาณที่ได้รับอย่างเพียงพอ แต่จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ได้รับงบประมาณไม่เพียงพอ ตั้งนั้น ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยควรจะเห็นความสำคัญและจัดสรรงบประมาณแก่ห้องสมุดโดยพิจารณาให้มีความสัมพันธ์กับงบประมาณทั้งหมดของมหาวิทยาลัย มาตรฐานห้องสมุดกำหนดงบประมาณที่ต้องห้องสมุดควรได้รับ ศิรอร้อยละ 10 ของงบประมาณเพื่อการศึกษาและงบประมาณด้านอื่น ๆ ทั้งหมดของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ² และจำนวนร้อยละตั้งกล่าวอาจเพิ่มขึ้นได้ถ้ามีจำนวนบุคลากรเพิ่มขึ้น มีวิชาเพิ่มขึ้น มีการสอนระดับปริญญาโท หรือมีวิชาที่ให้ผลิตศักดิ์สิทธิ์ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้น ³

¹"Standards for College Libraries," College and Research Libraries

20 (January 1959) : 274.

² สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย, "มาตรฐานห้องสมุดมหาวิทยาลัย 2519" (กรุงเทพฯ : สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย, 2519) (อัคลลена).

³"Standards for College Librarias," p.275.

3. บริการห้องสมุดที่จะให้ผลต้นน้ำมหาวิทยาลัยจะต้องจัดสร้างอาคารห้องสมุดให้เป็นเอก-เกค และควรตั้งอยู่สูนย์กลางของมหาวิทยาลัย¹ และจากการสำรวจครั้งนี้พบว่า คณาจารย์มักใช้ห้องสมุดที่ตั้งอยู่ใกล้สถานที่ทำงาน ซึ่งควรจะเป็นข้อศึกในการปรับปรุงกิจการห้องสมุดในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ว่า ใน การจัดตั้งห้องสมุดแต่ละแห่งนั้น ควรพิจารณาหาสถานที่ตั้งด้วยความรอบคอบ การจัดตั้งห้องสมุดจะและแผนกวิชาแม้ว่าจะอยู่ภายนอกในคณะก็ตาม ผู้บริหารควรจะหาสถานที่ตั้งห้องสมุดให้อยู่ในบริเวณสูนย์กลาง ผู้ใช้ห้องสมุดไม่สามารถเดินทางไปห้องสมุดได้สะดวกรวดเร็ว และให้อยู่ใกล้กับผู้ใช้ส่วนใหญ่ให้มากที่สุด เท่าที่จะเป็นไปได้

4. การที่ห้องสมุดต่าง ๆ ประสบปัญหาทรัพยากรห้องสมุดไม่เพียงพอแก่ความต้องการของผู้ใช้ ทั้งนี้สาเหตุหนึ่งเนื่องจากทรัพยากรห้องสมุดจะขาดหายอยู่ต่ำห้องสมุดต่าง ๆ และช้าช้อนกัน ดังนั้น อาจจะแก้ไขปัญหาข้อดังนี้ด้วยการให้ห้องสมุดกลางเป็นผู้ดำเนินการส่งชื่อทรัพยากรห้องสมุดให้แก่ห้องสมุดทุกแห่งในมหาวิทยาลัย เพื่อขัดการจัดหาช้าช้อนและสามารถควบคุมการจัดหาทรัพยากรห้องสมุดทุกสาขาไว้ได้สอดส่วนที่เท่ากัน แต่ทั้งนี้เป็นการเพิ่มภาระงานให้แก่ห้องสมุดกลาง ตามมาตรฐานห้องสมุดมหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ว่า จำนวนบรรณารักษ์ควรเพิ่มขึ้นตามเปอร์เซนต์ต่อปีต่าง ๆ เช่น จำนวนและสักษณะของหนังสือและวัสดุการอ่านอื่น ๆ² ดังนั้น ห้องสมุดกลางจึงควรมีบุคลากรเพิ่มขึ้นโดยขอเพิ่มอัตราบุคลากรในงบประมาณของห้องสมุด หรือ ขอบุคลากรจากห้องสมุดต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยไปช่วยงานด้านจัดทำทรัพยากรห้องสมุดที่ห้องสมุดกลาง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิเคราะห์ครั้งต่อไป

1. ควรได้มีการสำรวจการใช้ทรัพยากรห้องสมุดเพื่อประกอบการวิเคราะห์ของคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งนี้มีได้จำกัดเฉพาะทรัพยากรในห้องสมุดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น
2. ควรมีการสำรวจคุณภาพของบริการห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้ทราบถึงข้อบกพร่องของงานที่กำลังปฏิบัติอยู่ และนำข้อเสนอแนะต่อไป มาใช้ปรับปรุงบริการห้องสมุดให้มีประสิทธิภาพต่อไป

¹ สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย, "มาตรฐานห้องสมุดมหาวิทยาลัย 2519"

² "Standards for College Libraries," p.275.

3. เพื่อให้ผลการสำรวจสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ควรจะได้ทำการสำรวจทัศนคติของคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อความสำคัญของห้องสมุด และควรใช้เครื่องสัมภารณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงยิ่งขึ้น

4. การสำรวจครั้งนี้มุ่งสำรวจในด้านปริมาณและความเพียงพอของทรัพยากรห้องสมุด ตลอดจนปัญหาในการใช้ทรัพยากรห้องสมุด茱ฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยของคณาจารย์ ภัยได้ครอบคลุมไปถึงการสำรวจคุณภาพของทรัพยากรห้องสมุดด้วย เนื่องจากจะต้องใช้หลักเกณฑ์และวิธีการสำรวจอีกแนวหนึ่ง ซึ่งจะต้องใช้เวลาในการสำรวจอีกมาก ดังนั้น เพื่อให้ผลการวิจัยนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ควรจะได้มีการสำรวจคุณภาพของทรัพยากรห้องสมุด茱ฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย